

РЕШЕНИЕ

№ 1220

гр. София, 22.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Я. Димитров, като разгледа дело номер **7021** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД Е. КО.” КД, [населено място], чрез адв. Л. А., срещу РЕШЕНИЕ № 126 от 02.07.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ /НО/, 101 състав по НАХ дело № 5480/2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение, като постановено при съществено нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Искане се да се отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – ТД на НАП, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 126 от 02.07.2012г. по нахд № 5480/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ НП № 12573-0185705 от 24.01.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП- София, с което на „Л. България ЕООД енд Ко.” КД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Й. Х., както и на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложено е наказание, според първостепенният съд е правилно, съобразно предвидения в чл. 185, ал. 1 от ЗДДС размер, както и съответстващо на обстоятелствата по извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 10.11.2011 г. инспектори по приходите в ТД на НАП София извършили проверка по спазване на данъчното законодателство на търговски обект магазин Л. София, филиал 150, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Л. България ЕООД енд Ко.” КД. В проверявания обект било установено наличието на инсталирани, регистрирани и въведени в експлоатация 9 фискални устройства, едно от които било модел „Tremol T260F” с индивидуален номер ZK029176 и фискална памет № 50033279. При проверката било установено, че в книгата за дневните финансови отчети за посоченото фискално устройство не се съхранявал чрез прилагане на последната страница/дата на периода отчетът на фискалната памет за периода от 01.07.2011 г. до 31.07.2011 г. За констатираното нарушение, определено като такова по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който било издадено и НП.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СРС, НО, 101 състав, неправилно е приложил материалния закон в противоречие със събраните по делото писмени доказателства. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Въз основа на установените факти, районният съд е мотивирал незаконосъобразен правен извод, че НП следва да бъде потвърдено, без да отчете, че към момента на извършване на твърдяното нарушение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС не предвижда налагане на административно наказание или пък имуществена санкция за нарушението, за което е санкциониран касатора. В процесния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН, с който е констатирано

извършено нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Условието, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания към тях, редът и начинът за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки са регламентирани в Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Глава пета от посочената наредба регламентира отчетността на оборотите от извършени продажби, като съгласно чл. 41, ал. 1 в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, а съгласно ал. 2 отчетите по ал. 1 се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода. Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗДДС /приложима редакция към датата на извършване на твърдяното нарушение/ лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Анализът на посочения текст в посочената приложима редакция, за разлика от редакцията към момента на постановяване на настоящото решение води до извода, че към момента на извършване на твърдяното нарушение чл. 185, ал. 2 от ЗДДС не предвижда налагане на административно наказание или пък имуществена санкция за нарушение, изразяващо се в несъхраняването чрез прилагане на последната страница/дата на периода на отчета на фискалната памет за съответния период.

Настоящият съдебен състав намира, че към датата на извършване на твърдяното нарушение несъхраняването чрез прилагане на последната страница/дата на периода на отчета на фискалната памет за съответния период не представлява нарушение по смисъла на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Нарушаването на реда за съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства се определя като нарушение с изменението на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в сила от 1 януари 2012 г. В процесния случай нарушението, ако същото се определя като такова е било извършено преди посочената дата, преди посочената дата е съставен и АУАН. Нормата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в сегашната ѝ редакция е материалноправна, а съгласно императивната норма на чл. 3 ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като единственото изключение е дадено в ал. 2, съобразно която, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителите. Съдът намира, че новата редакция на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е по-неблагоприятна за децата, с оглед на обстоятелството, че същата определя определено поведение като нарушение, за което и предвижда съответната имуществена санкция, за което поведение към момента на извършване на

нарушението не е предвиждала административно наказание или имуществена санкция, поради което и не може да бъде приложена.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 101 състав е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се отмени НП № 12573-0185705 от 24.01.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – София.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 126 от 02.07.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 101 състав по НАХД № 5480/2012 г., и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 12573-0185705 от 24.01.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП – София, с което на „Л. България ЕООД енд Ко” КД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.